k':ts : - माङफुनको कायाकल्प
n]vs : - सगुन सुसारा
k|sflzsf : - सुजाता राई
;+:s/0f : - २०६४
;jf{lwsf/ : - लेखकमा सुरक्षित
k|lt : - !))!
cfj/0f : - छितेन शेर्पा
cfj/0f ;]l6ª : - डम्बर तुम्वापो 'बुद्ध'
sDKo'6/ : - अशोक कर्ण
माईक्रोटेक कम्प्युटर सर्भिस
हुलाकलाईन फिदिम, पाँचथर
d'No : - !((=((
ISBN : - ISBN 99946-2-9

विकेन्द्रीयता आउँछ - विचार । उपस्थितिको यो सर्वमान्य अस्तित्व स्वीकार । अझ सजिलो खण्डनको खण्डन मात्तै । भएपछि चेतनाको जगतले आयौँ- भाग उत्तिकै ।

यथार्थ बोधले चिमोट्छ - स्वयम् । विस्तृतिको लहरा फैलन्छ नै । त्यो एउटा सत्य- कारणहरूको जरा खोतलेपछि, सार्वभौमिक असत्य । समयान्तर - जातीयान्तर - वर्गान्तर ।

अनुपस्थितिको उपस्थिति - लागि । चेतनाले म को समूल झेल खेल्छ । स्वतन्त्रताको तुरुङ हाल्छ । र भोग्नुले औकल्छ- दाउ । वैचारिक, चेतनीक जोहोले - मान्नु ।

उपस्थितिहरूबाटै जम्मै मान्दैनन् -एकलकाँटे । आजको सोचले मानेको सर्वव्यापकता - एत्ति । एत्ति बनाऔँ - बोधले । उत्तरवर्तीको भाग मान्छौँ हामी, खण्डनको खण्डन ।

स्व-स्वयत्तता हुनु - बहुलता । उत्तरवर्ती संरचना आइपुग्नु तेत्ति । यद्यपि, जातीय मिथकको प्रयोगले बनाएको वैभवशाली साहित्यलाई 'जातीयता लादे' - भन्नु बासी विचार, वैचारीक दरिद्रता र सङ्कीर्ण चेतना - मात्तै ।

ले उत्तरवर्ती सोच

¤ स्व-स्वायत्तता विकल्प ।
¤ बहुलता सार्वभौमिक सत्य ।
¤ अनुपस्थितिको उपस्थिति ।
¤ खण्डनको खण्डन ।

wGojfb

कविताको राज्यका लागि –

- ☐ समीर
- ☐ राज माङ्लाक
- ☐ भवानी तावा

हातेमालो बाटाका लागि –

- ☐ चन्द्र योङ्याँ
- ☐ संगम सुहाङ
- ☐ मङ्गल वेघा
- ☐ सपना रम्तेल
- ☐ निरन्ती तुम्वापो

भावनाको भेटका लागि-

- ☐ तीर्थकुमारी वाईवा
- ☐ सन्दिप ‘ऋऋल्को’ राइ

af"sL 5nfa\af6

बूढो याक्साभित्र
राता अक्षरहरू
क्रमश: फल्दै गए
विलम्बमा म
छाती ओछ्याएर
सडक नाप्दै थिएँ ।

सम्झौताको कसीमा
परवाह उचालेर फ्याँक्दै
युगको खकन हालेर
भोक जन्माई रह्यौं
समर्पणसँग-सँगै
सपनाको तुल झुण्ड्याउन

कहिले काखीमा
कहिले काँधमा
समयलाई चढाएपछि
अन्तरालमा
सुन्दर पप्पी फुल्यो
त्यसैको सुयोगमा
इतिहास जन्मदैछ
धावा बोलेर

राता अक्षरहरू - उपस्थिति
युगको खकन - चेतना
सुन्दर पप्पी - विचार
ले
भाग
जम्मैहरू
विश्वको सर्वोच्च कुनाबाट 'स्यालगार' थामिएका भ्रुणहरू
तमोरको हरियो उर्लिरहन्छ - जुगको पुर्जी लिएर ।
□□□

13th Sept. 2002
Rabi-7

ए ! नायुमा
तिम्रो मायाको अाधारमा
समय पग्लेर
अाकाशमा फिनिक्सजस्तै
नाचिरहेको छु
बाँचिरहेको छु ।
□□□

29th Oct. 2002
Ilam -2

af6f]sf] ;kgfdf

अाकाश प्वाल पारेर विजयोत्सव मनाउने
सुकेमसान / राँकेभूतलाई
जोखाना मन्साउने
म अछेताहरू अलिकति { भागमा / मुट्ठीमा हुँदा

समय लम्पसार छ ।

भुस, बियाँ, कनिका भएर
माङ्पाको हातबाट
धेरैचोटि अफालिएको
चमेरो / नियति } अछेताहरू
माटोको सुयोगमा
कुनै विस्मात मान्दैनन्
फेरि,
'लिडिसको गुलाब' फुलाउन ।
□□□

30th Jan. 2003
Phidim -4

a"9f] ofS;fx?sf] d]nfdf

अनवरत ......अनवरत
निधारबाट चुहाएका
आराखाहरू थापेर
घुटुक्क पिएपछि
कर्मको सन्तोषले

घुप्लुक्क पल्टिँदा
आहा ! कति आनन्द ?
लहसिएका पाइलैपिच्छे
बाटाहरू स्वतन्त्र बग्दा
कतै सोक्पाहरू
कतै चाक्लुङ्धिमाहरू
बुर्कुसी मार्छन्
त्यही सुयोगले
हत्केला बेस्सरी कसिन्छ ।

चेतनाको नियतिबाट ब्यूँझदा
सनाखत कालो छ
यही एउटा कालो प्रश्न बन्छ
खै स्वतन्त्र बाटाहरू ?
देख्नै पर्ने यी नायुमाहरूमा
सायद अझै
'बुवाले' बन्नै बाँकी छ
होसियार !
अब त्यो उरेल्दैछ
सदियौँको प्रलापमा
निहीत कानहरू फुट्नेगरी
फाट्नेगरी
उफ, बूढो याक्साहरूको मेलामा ।
□□□

5th Feb. 2003
Phidim -4

d]/L 6fofdfsf] lr7Lsf] k|Zg

स्वस्ति श्री श्री छे श्री
तिहाँ अ्रति राज गरी बस्नुभएका
पापा साकोङबुङ
अ्राज पात्रो निकै पल्टेछ
त्यसैको सुयोगमा
यौटा चिठीले मृत अ्रात्मालाई व्युँझाउँदैछु
सञ्चो बिसञ्चोको खबर पठाउँदैछु

हिजोअ्राज
वर्तमानहरू विचरा !
धमाधम भर्तीमा अ्राउँदैछन्
गाउँ भर्तीकेन्द्र बनेको छ
बेलाबखत
एक हूल बुटहरू
सन्चो बिसन्चो सोध्दै अ्राउँछन्
फेरि
अ्रर्को हूल बुटहरू
केरकार गर्दै अ्राउँछन्
खै ! मैले (हामीले) के भन्ने ?
दिन अ्रातङ्कले बाँच्दैछ
रात सन्त्रासले बित्दैछ

मकै भटमास भुट्ने बेला
सन्त्रास पड्किन्छ प टटट टट ट

मान्छेको रगत छाद्न
फगत मान्छेको
फगत अ्राफन्तको

यतिखेर
भूमिपुत्रहरूले ठोकेको
साङ्माकेन, मानिकेनले
हाम्रो सिप्पा मातेको छ
रात दिन बोल्छ
मामा..........
पापालाई खबर पठाऊँ
फेरि थुमको भोकमा
१८२५ को ३३१ दोहोऱ्याउन
कोसोभो र कार्गीलको
महङ्गो रक्सीले बेस्मारी मातेर
काँध मात्तै थापौं
काङसोरेको नियति बचाउन
त्यसपछि
चासुमसिलिमा नाचौं खेलौं - भन्छ
यही अ्रंगालोले
'बुन' काटेको सपना भेट्छु
बस् ! यति भए
हाम्रो सम्मिलन सार्थक भएन त ?

अ्ररू - यता

टोङ्मा र सिम्मा पनि
टुक्रे पसलहरूमा
आफ्नै छपनी छानेर
आठाना-चाराना बटुल्दैछन्
यही छायाँमा बसेर
मन चराउँछु - सम्झँदै दु:खेसो नियतिको
यी दुईटीले पनि
पापा मामालाई सुताउने रे
पिपाको तकिया हालेर
मञ्जुर छ हजुरलाई ?

दूर देशबाट पठाएको
हजुरको रक्सीले
मलाई मातेको छ - सत्य हो
साँच्चै
हेम्बारि कसिन्छ
समय झुण्डिएर - कुत्कुत्याउन
र / म बौरिएको छु
अस्तित्व बाँचेको छु
युग बाँचेको छु ।
□□□

9th Nov. 2003
Phidim -4

d'r'Nsfut{ ;Gbe{nfO{

बूढो शताब्दीका गर्भहरूमा
गढी ढालिएपछि
कि - रावा बग्दैछ
कि - रात बग्दैछ
बग्नु स्वनिर्णय हैन
लादिएको बदनियत हो
तर वर्तमानले

कि - रावा जीवन भन्छ
कि - रात सम्पूर्णता भन्छ

यही निस्सिमताले
दायराको ऐँजेरूलाई
छप्क्याउन चाहन्छ

चार ऐँची ख्याल ख्याल

त्यसैमा
अर्जुनको गाण्डिव डराउँछ
तर
एकलब्यको बुढीऔँला डराउँदैन
कहिल्यै
किनभने
गुरूभक्ति विचार हा]

गुरुभेटी स्वेच्छा हो
त्यसैले
थुथुरीवेद समग्रता बनेको छ
र / आगतलाई कुल्चन
कुर्कुच्चामा टाउको उमारेको छु ।

टाउको / अस्तित्व
बगेर सिद्धिँदैन
बरू झोँक्किन्छु
उँधोबाटै - अस्तित्व
त्यही झोँक्किनु - म हो
साँच्चै म
कि - रावा हो
कि - रात हो
र त अविराम बग्दैछु ।

बग्नु मेरो बैचारिक अराजकता हो ।

चेतको रेबिजबाट
उदेक बौल्हाएर
साँस्कृतिक बन्चरोसँग
अपनत्वको कठघरामा
सम्पूर्णताको उद्घोषमा
झोँकले टाउको, म उभिएको छु ।
□□□

11th Nov. 2003
Phidim -4

lgoldt ;Ddlt ऋf]+s k6d"v{sf] ok|l:tTj

म हिँड्दैछु
तिमी पनि जाँदैछौ
संयोग - भेट भयो
मैले हेरें - उस्तै तिमी
देखें-
मान्छे भए पछि किन नदेख्ने ?

ओ हो !
घर चैं कहाँ हो ?

खाँबो गाडेको ठाममा

बोलो तेर्स्याएको छ ?

त्यो अहिले भन्ने हैन

अचम्म छ

संसारै त्यस्तो हैन र ?

साँच्चै कस्तो मीठो भूल ?
देखें -
मान्छे भएपछि किन नदेख्ने ?

रमिता रहेछ आज
कोला-हलभित्र डुलेर
छातीमा चढ्दै तानिइ रहयौं ऊ र म
तराजुको निशानीजस्तै
झर्न नमानेर कत्ति पनि
आँखाहरू तिर्खाउँदै गए
हामी बन्न सकेनौं

कस्तो मीठो खेल
घर चैं कहाँ पर्‍यो ?

खाँबो गाडेको ठाममा

बोलो तेर्स्याएको छ कि छैन ?

त्यो अहिले भन्ने हैन
घाम ओर्लन थाल्दा
अहो ! कस्तरी मन उदाएको ?
छरस्ट हुन - कुत्कुतीहरू
त्यसैलाई पो-कोपार्न
किनेको रूमाल दिन सक्दिन
नमागेकी हौली
बे-विलोन-कोह्याङ-गीङ्गा-डन
ताजम-हलको न जिकिर
बरू कस्तो सुन्दर नाटक ?

हामी त कुनामा बसेर दुनामा खाने

त्यसैले मायाको चिनो दिन्न

माया चुँडिन्छ - रूमालबाटै

मेरी निनिमा
चौ-तारी गाई-रहेको होला ?
सम्झनाको चउरमा

तिम्रो गोल्मे म यता
याक्साहरूमा अल्मलिँदैछु
हाम्रो विवाह यहीँ हुनुपर्छ
स्वर्गमा होइन - भनेर
नेगीयारको कान फुक्ने खोज्दै
यतिखेर
मेरो डाबे चम्चमाएको छ
किनभने
म

फुङ्लोतिहाङ्माको सन्तान हुङ्

बग्दै-बग्दै समयसँग

बेहुलीढुङ्गाको नियति पखाल्न
बाग्दाताको खाक्चिवा लिएर
कोङ्पिसँग आउँला

अनि
अर्को मीठो भूल हुनेछ
अच-म्म हुनेछ ।
□□□

13th Nov. 2003
Phidim -4

ðk|g'lbt ;nfO{sf] sf“6L lj/f;t af?b

यतिखेर
मुख पकाएर - जीवन मार्न
अनुदित सलाईको काँटी
नमानेर खोलमा अट्न
नठोसैरै - नचलाएरै
तम्सिन्छ बल्न ह्वार्ह्वार्ती
समयको टाउकोबाट

घोडी चढाइएको केप
धेरैको छाती नापेर
ओ हो !
कस्तो निचोरिएर हेरिन्छु

लास - मार्ग

अघि अघिबाट
चिम्सा आँखाहरू हिँड्दा हिँड्दे
पोलेर बाचा पछिबाट

'स्याड जुन' जाँदैछ - अविराम

कोरिइन्दा-अन्धधुन्द
नियति थियो जल्नु
जलेँ-

भव्य अगेनुमा

कतिको बाटोमा
फूल ओछ्याएर - लक्ष्यमाथि
जूनतारा चम्कँदै - रातरात
सूर्यबाट सर्दै - दिनदिन

आज बर्खिलाप माग्न
अनुदित सलाईको काँटी
नकोरिई - निर्लज्ज
बम्कन्छ - स्वार्थवार्ती
खरानी जलेर अस्तित्व
यतिखेर

चासोक शुरू भएको छ
कुलपिराहाको पुर्जीमा
बोकेर छातीभरि पावाथुम

जान्दै खतरनाक
बुझ पचाएर जताततै हुन्नथ्यो खेलाउन
र त एतिखेर
अनुदित सलाईको काँटी
बल्न चाहन्छु - झोंकले
घोडीमा नअटेर फुट्न
साँच्चै टाउको हानेर
झार्न आकाश ।
□□□

19th Nov. 2003
Phidim -4

lg;t{ v]n aqmu'h'N6f lj?4

झालेका मुन्टाहरू निमोठिँदा
झुल्के घामको स्पर्शबाट
थुमहरूमा इतिहास लेख्न
बामपुड्को कुँदिएको
जबर्जस्ती
घङ्गरू नियतिले बाध्य गराएको म ।

पगरी थापेर
आश्वासनको बार ठोक्दै
ए ! अहिर
बारीको कान्लामा रोपिएँ
दावाको पर्खाल हालेर
नियाल्दै युद्धहरू आँखामा
विजयको बाजी जित्न
तिमीले कसरी जित्यौ ?
सन्त्रास च्यापेर छातीभरि
मैरै अश्रले मातेर

हो,
ऋमश: घाम सर्दै थियो
उज्यालो छर्दै थियो
ऋमश: भोक फुत्किएर
उज्यालोहरू निमोठेर
म सुङ्साबाट चपाइएँ
होला ? यतिखेर
भोकको शिकार म छैन
तर चराको पखेटाबाट
कावा खान नपाएर
नीलो आकाश भत्काउँदै
राता दानाहरूमा झर्दै
अस्तित्वको धराप थाप्न
बामपुड्को कुँदिएको
घङ्गरू नियति म

विचार थन्क्याएका भकारीमा
ऐँजेरू पलाउन सक्छ
खोलेर हेर्नु कान्छा
सुकेर घङ्गरू नियतिमा
बाटाहरू बिझाउला ?
बदनियत नसम्झनु त्यो
साँच्चै

कर्तव्य हो
अस्तित्व हो
तिम्रो त्यो

बामपुड्को कुँदिएको - खेल

झर्दै - झर्दै समय
खिइएको चुलेसी नसम्झनु
कोम्बिको संयोगमा
बामपुड्को अस्तित्व मेट्न
आङ् हल्लिँदा मर्काएर
सम्भावना उल्का थापेर
दु:खेसो नगर्नु अतितको

अर्को झुल्केघामबाट फेरि
फस्टाए भने बारीकै कान्ला
मान्नु उम्रनुको खेल
छेडे सुङ्साको अस्तित्व
आखिर
होइन ? यो बर्खिलाप
थुमहरूमा इतिहास लेख्न
बामपुड्को कुँदिएको घङ्गरू
अर्थात
घङ्गरूको छलाङ्
□□□

24th Nov. 2003
Yashok -3

lhjf, vfbf, Nxf]T;f]DkfnfO{

लेक्सिबोक्ताङ् खोसिएपछि
पसिना छाँदेर ढाकरका ढाकर
खुईय तोक्माहरू
कथाको खकन हालेर
बेसाहा खेप्दथे
लटरम्म सुन्तलाको बोटभरि
जुग जमानासम्म
अ्रसरल्ल छामेर जीवन
बगेर नदी किनारा
टाउकै टाउकामा अ्राउँदा
विचार बन्छ अ्रागो
डढेलो लाग्छ भुप्रो
जिवा !
हो यतिखेर
मार्न खोज्न हुन्न / हेपेर
बाँचिरहन्छ - नसा - नसामा
हो साँच्चै / समाल
यो अ्रस्तव्यस्त 'बेखुटी'
नत्र,
घ्याम्पाका घ्याम्पा ऐराक पिएर
अ्राफ्नो दर्माया पछार्न
जीवन पराकाष्ठा खोल्छ

अ्रप्रचेल
यो बेला
दौंतरी उराङ्पाडा नाचौं,
च्याङ्बा डम्फू नाचौं,
लाफा घुर्रा नाचौं,
लुङा केलाङ् नाचौं,
यावाचि साकेला नाचौं,
र / बाँचौं भन्ने इन्द्रेणीमा
हूलका हूल वर्तमानहरू
चेत टेकेर अ्राउँदैछन्

बरु ग्याँस च्याम्बर पोङ्
मेला भर्न मञ्जुर

जिवा !
अ्रादेशको खला छ ?

उइलेदेखि ऐलेसम्म
बगेर नदी किनारा
टाउकै टाउकामा अ्राउँदा
जि - वा हऊ
□□□

1ST June. 2004
Rabi -8

ckf]yf/f] h'u, ckf]efgf] tLvf{

विगतबाट
बग्दै समयसँग
आगतभरि
फुङ्लोतिहाङ्माको
कलश फूल बाँच्छु

भन्छु छेपारो
मध्यदिन सलाम
छिः ! जाडो रात
जाँठा अल्छे भतुवा
साँच्ची अल्छे नभए

बजाउँछु त
समयको ओछ्यान
ए ! भाले मुङ्ग्रो
साले टाउको छ र ?
पेन्टागन तालिमा

यक चढेर
सन्देश पुऱ्याउने
ज्ञान - विज्ञान
चिमोट्दै मार्छ क्षण
कुराउँछ हतार

छाला टाँगेर
टेलिफोन, इ-मेल
कट र पेस्ट
पट्याँस पढ्छु
मेरै दम्भ, अगेनो

चारदामले
सिनो थन्क्याउन त
अझै मञ्जुर
तर राजी हार्दिन
पक्का बाजी मार्दिन ?

झोँक बाँचेर
पर्खन्छु काङ्सोरे
छोएर हेर
ताम्सापत्र चेब्जुको
इतिहास भन्छ के ?

ब्यूँझेर चेत
चासोकको मेलामा
जीवन चर्छु
चारएँची छप्कन
मञ्जुर आउँछ नि ?
□□□

6th Nov. 2004
Rabi -8

ok||ljefHo ;Daf]wg, /ftf ;]tf ok|f/]v

झ्याँकिन्छु जाँठा

↓

शा

स

न

ग

र्न

मा

ग्छु

ग / रा /दे

गरा-दे

गरादे

सु

ना

हा

ङ्

गढी

का

ङ्

सो

रे

राज्य

ए

क

ल

व्य

देश

↓

ङ

हा

ना

सु

इतिहास र गुल्ले नचिनेर ए

रे

सो

ङ्

का

छ

ट

क

उभ्छ / खेल्छ / चलाउँछ ।

□□□

17th Nov. 2004
Rabi -8

ok|wLg:y z]rg, alv{nfk ;lbR5f

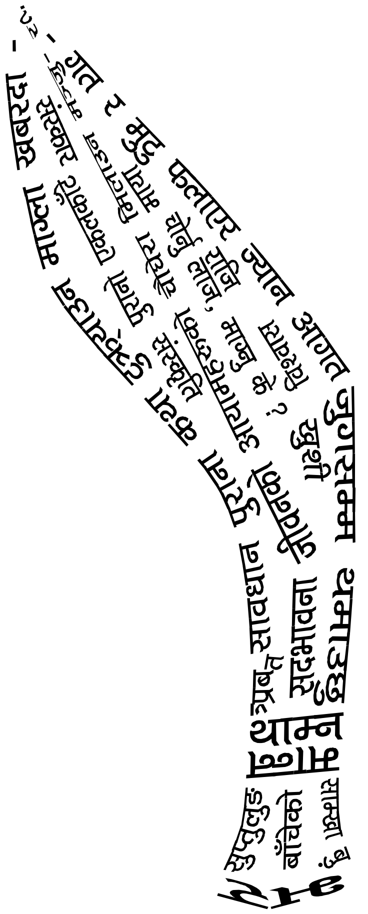

□□□

18th Nov. 2004
Rabi -8

gf/f]ok|f Oltxf; ztfAbL ;+:s/0f

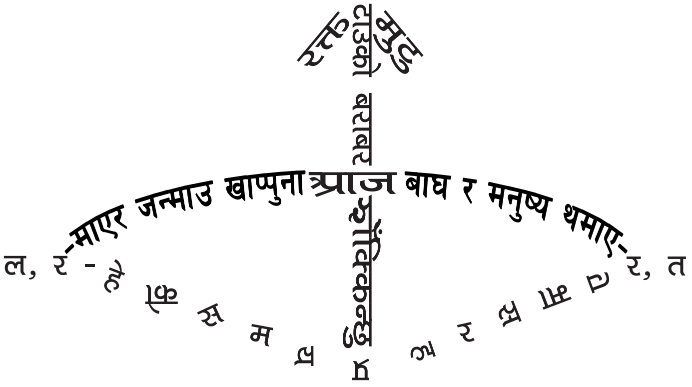

रक्त
टाउको
मुटु
बराबर झोँक्किन्छ

रमाएर जन्माउ खाप्पुना
आज
बाघ र मनुष्य थमाएर
ल त
रहेको समय प्रहर समाएर

रै/क/र बाँडेर
जाँठा १९०७
हा→मी←ह←रू→ बनाइस
तै पनि चेतको बाटो हिडौं
बाँकी शताब्दीको
रहेको जुगको
बचेको इतिहासको

हिजो, अस्ति / वास्तवमा उइलेबाट
प्रियसीको चुँडिन्छ कि भन्ने मायाजाल
अर्थात् भमराको आँखामा
थोपा-थोपा फुलेको हुन्छु
कोमल स्निग्ध मानेको हुन्छु
फूलको तात्पर्य यहीँबाट सजाउँछु
र त आँखाहरू दिग्भ्रमित बन्छन् हजारौं-हजार
एउटा विचार / अर्को विमर्श
एउटा हर्ष अर्को अमर्ष
फेरि ठोकिन्छु टाउको / चेत / मुटु / रक्त

म एक थोपा फूल
यो कहिले ड्डुकको पाउमा चढाएँ

कहिले सुकीको छातीमा चढाएँ
कहिले सल्तनत चढाएँ
चढाउन फिक्री छैन मलाई
र त उइलेदेखि आउँदैछु
अझै LOC बाँचेको छु
र को / सो भोको जिएको छु
तर
तर भोकलाई मुटु चाहिन्छ
त्यही मुटु बाँचेको छु

फूल हुनुको अर्थ
कहिले कसैको दिलको मन्दिरमा
कहिले कत्तिको आस्थाको दलानमा
कुनै फूलदानीको टेबलमा
चुर्डिंदै अस्तित्वको आउँछु
तर यो जुग
चेब्जुले भोगेको गढी
पुर्खाले भोगेको राज्य
टाउको हानेर - फूलको अर्थमा
भोग्न माग्छु देश
च्याङ्बाको नाम सारेर

वारहको नाम फेरेर

रगत भन्नु → जीवन
→ मान्छे
→ म

म भन्नु
मान्छे भन्नु → रगत
जीवन भन्नु

यही रगत, परेवा पर्छेर देशान्तर पोखिएँ

२०४४ मा

↔ उँधेर खुकुरी ↔
↔ रोपेर संगीन ↔
↔ गोली टोकेर ↔

छि न ता ङ
पो [illegible] [illegible] या
स [illegible] [illegible] के

साँफेबगर हाँसेको छ ?
कुसुम फुलेको छ ?
होइन भने फेरि लेउ यो मुटु
बाँच्नको लागि इतिहास लेख
नादङ्मा सम्मान छ

बाँकी

लौ नारोत्रा गयो
काँत्रा, फर्सी रोपौं - जीवनको

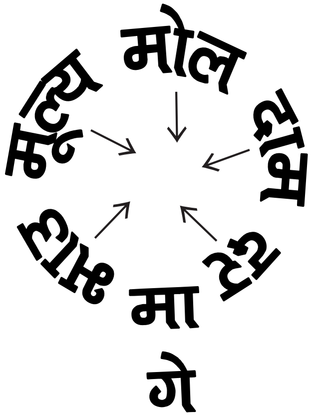

Satanic Versus

....000000£

Twins Tower

...000000$

Dirty Game

...000000Rs

जीवन /कथा

पछाडि दौडँदा - फल

अगाडि भेट्नु - लक्ष्य

दक्षिणा हान्छु

त्रिविज थाप्छु

महाभारतको फैसला मान्ने

जुग/देश/संसार/समय

प्राग्भूमि - यो

र

अन्तिम सत्तामा

रै/क/र का लागि

रै/कर गाँसेर

रैक / र जोडेर

रैकर भएर

हा⟶ मी ⟵ह ⟵रू ⟶हो] विस्थापित
हा⟶मी⟶ह⟶रू⟶पनि हो]

हामीहरू चैं हो ।

साँच्चै

चेतको बाटोको

बाँकी शताब्दीको

रहेको जुगको

बचेको इतिहासको

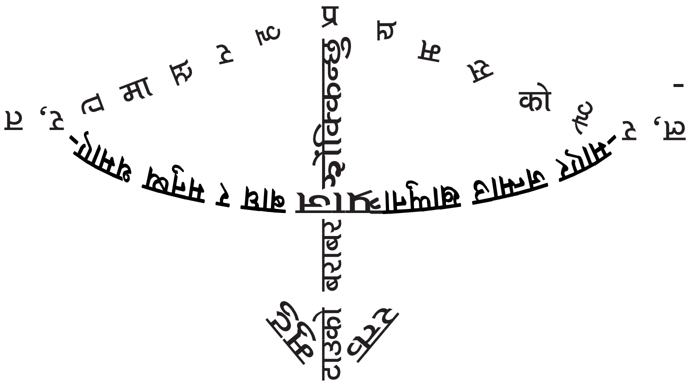

□□□

20th Nov. 2004
Rabi -8

l;ª\uf] k|Tof;fœk|v08 eª\uL

आ रु था का आ धा र बा ट
मि जै
था या
मि पो
मा या भा' धा र ले
या द खि
न्छु

सु कु लु ङ् मा स चा ए र
सि
टा या ला इ न्छ
उ वि
को रा
मा स
त

□□□

4th Dec. 2004
Rabi -8

:jfoTj ;+:sf/ :jflbTj lgzfgf

ए
प्रिय
शपथ
खायौ किन ?
मायाको लागि ?
करुणाको लागि ?
हिँडेको पाइलामा
बाटोले आदर्शसम्म

उल्टा / स्वार्थ बाँचेका हामीहरू → त ज ग म र

चित पोटको खेलमा
चेतले बाजी जित्न
व्यवहार बाँच्छ ?
राजीले बाँच्छ ?
खुशी थाप्ने ?
मञ्जुर
आस्था
हो
□□□

5th Dec. 2004
Rabi -8